Dosar nr.4-747/2026
Nr. PIGD 4-26036713-12-4-23032026

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

13 mai 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Sergiu Ciobanu
Grefier Maria Dari,
În lipsa:
Agentului constatator al IP Botanica Mihaela Procopii,
Persoanei în a cărei privință
a fost pornit procesul contravențional *****
Victimei *****

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în privința lui *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, com.Băcoi, ***** 37/2, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

La data de 16.03.2026, agentul constatator din cadrul IP Botanica, Mihaela Procopii, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria Nr.MAI07 277914, în privința lui *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.318[1] Cod contravențional, individualizată prin încălcarea ordinului de restricţie de urgenţă.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 277914 din 16.03.2026, *****, la data de 11.03.2026 ora 08:10, în mun. Chișinău , c*****, a încălcat ordinul de restricţie de urgenţă nr. 81 din 01.03.2026, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 318[1] Cod contravențional.

La data de 23.03.2026, potrivit art.395 Cod contravențional, cauza contravențională cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 277914 din 16.03.2026, a parvenit pentru examinare în fond de către instanța de judecată conform competenței şi adoptarea deciziei de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, care la 23.03.2026 a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Sergiu Ciobanu (dosar nr.4-747/2026).

Poziția participanților la proces

Agentul constatator din cadrul IP Botanica, Mihaela Procopii, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin metodă electronică la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a materialelor cauzei expediate în instanţă de către autoritatea constatatoare, ips_botanica @igp.gov.md, nu s-a prezentat în faţa instanţei, nu a comunicat motive neprezentării nu a solicitat amînarea procesului de judecată, respectiv, instanța de judecată a constatat că, a fost respectată procedura de

citare legală și prin prisma prevederilor art.455 alin.(2) Cod contravențional a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator cu expedierea ulterioară a copiei hotărîrii.

Victima Elena Dzengan și precum și a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, *****, în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind citați legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, nu s-au prezentat în faţa instanţei, nu a comunicat motive neprezentării nu au solicitat amînarea procesului de judecată, respectiv, instanța de judecată a constatat că, a fost respectată procedura de citare legală și prin prisma prevederilor art.455 alin.(3) Cod contravențional a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa victimei și în privința făptașului cu expedierea ulterioară a copiei hotărîrii.

Astfel, instanța de judecată consideră că au fost întreprinse toate măsurile posibile de citare a făptuitorului și, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, precum şi având în vedere practica Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova) instanța judecătorească concluzionează că, amânarea examinării cauzei nu poate fi nelimitată, fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 277-A, p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă şi de a se apăra.

Prin urmare, instanța în temeiul art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional, a apreciat posibilă examinarea cauzei, în absența făptașului, agentului constatator și a vitimei care au fost citați legal.

Examinarea fondului cauzei

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În acest sens, art.8 alin.(2) Cod contravențional, prevede că este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

De asemenea, conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi

dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Procesul contravenţional conform art.374 Cod contravenţional, este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii, nform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Totodată, art.381 alin.(4) Cod contravențional, prevede că autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesulverbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Este relevant, că art 440 alin.(1) Cod contravenţional, stipulează că, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța de judecată la examinarea cauzei contravenționale, va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Instanța reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Instanța de judecată reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Pentru constatarea existenței contravenției imputate lui ***** şi constatarea vinovăției, de către agentul constatator au fost administrate următoarele înscrisuri și probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată:

- Procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07 277914 din 16.03.2026;
- Informație 112 din 11.03.2026;
- Raport din 11.03.2026 al SSBPRO al DP mun.Chișinău Crețu I.;
- Cererea victimei din 11.03.2026 -Dzengan Elena;
- Proces-verbal de constatare din 11.03.2026 audierea victimei Dzengan Elena;
- Proces-verbal de constatare din 16.03.2026 audierea făptașului *****;
- Copia ordinului de restricție de urgența nr.81 din 01.03.2026;
- Raportul din 17.03.2026 al SS al sectorului de poliție nr.7 a IP Botanica a Direcție de poliție mun. Chișinău, Mihaela Procopii.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, s-a constatat că la 16.03.2026, agentul constatator din cadrul IP Botanica al DP mun.Chișinău, Mihaela Procopii, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 277914, în privința lui *****, pentru faptul că la data de 11.03.2026 ora 08:10 min.,, *****, a.n. *****, a încălcat ordinul de restricție.

Prin prisma art.395 din Codul contravențional, procesul-verbal menționat a fost remis pentru examinare în instanța de judecată.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizînd întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele cotravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană.

În scopul determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. În jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt folosite în mod constant următoarele criterii: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Or, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a

petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Astfel, având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat făptuitorul *****, reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Întru respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum și la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii și trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

Or, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul Contravenţional.

Examinând actul de constatare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal de contravenţie, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul Contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. Nulitatea poate fi invocată și din oficiu.

Este important a evidenția că în corespundere cu prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul Contravenţional, procesul- verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

La caz, instanța atestă că conform procesului-verbal cu privire la contravenție MAI07 277914 din 16.03.2026, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, a reținut în sarcina făptuitorului doar că, la data de 11.03.2026 ora 08:10 min., *****, a.n. *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență, iar acțiunile acestuia au fost calificate de agentul constatator în baza art. 318[1] Cod contravențional, adică *Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile*.

Urmare a analizei materialor cauzei contravenționale și prezentat drept justificare a întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța constată că în acțiunile lui ***** lipsește faptul contravenției prevăzută la art. 318[1] Cod contravențional, iar fapta imputată este una vagă nu sunt identificate expres acțiunile de încălcare a ordinului de

restricție de urgență de către *****, fiind vag indicat doar că a „*încălcat ordinul de restricție de urgență*”.

Instanța atestă cu certitudine că de către agentul constatator nu au fost indicate elementele laturii obiective, or, ***** are dreptul de a cunoaște esența faptei care i se incriminează și nu în ultimul rând un fapt esential pentru calificare este stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de încălcare a ordinului de restricție de urgență și urmările prejudiciabile survenite, or, acest fapt anume nu a fost probat în speță.

La fel, instanța constată că agentul constatator nu a probat întrunirea în acțiunile lui ***** a laturii subiective a contravenţiei analizate, care se exprimă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie.

Contravenţia se consideră săvârșită cu intenţie dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

Or, în speța dedusă judecății, instanța de judecată nu a stabilit existența intenției directe a lui ***** îndreptată la încălcarea ordinului de restricție de urgență, or, acțiunea sa de a se duce la domiciliul victimei avînd un anumit scop care nu a fost stabilit de către agentul constatator și din materialele cauzei nu rezultă motivele deplasării de către făptuitor la adresa de trai a victimei.

Este relevant a menționa că, ***** n-are domiciuliu comun cu cu fosta concubină după cum este indicat în ordinul de restricție de urgență nr.81 din 01.03.2026.

Astfel, în rezultatul examinării nemijlocite și în contradictoriu a probatoriului administrat în prezenta cauză, se constată că la dosar n-au fost anexate înscrisuri, înregistrări audio-video, date de localizare, declarații ale unor martori sau orice alte probe obiective de natură să confirme existența unei conduite care să contravină strict interdicțiilor prevăzute în ordinul de restricție de urgență.

Respectiv în lipsa unor probe, fapta imputată nu poate fi reținută ca fiind dovedită, întrucât simpla relatare a agentului constatator și a unor afirmații a tatăl victimei că l-a văzut că a deschis poarta din spatele casei fară a fi indicat motivele și scopul apropierii de domiciliul victimei de către *****, declarațiile date nu dovedesc comiterea contravenției prevăzute de art. 318^1 Cod contravențional, privind încălcarea ordinului de restricție.

Conform art. 15^2 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, *(1) Supravegherea executării măsurilor de protecţie a victimei violenţei în familie, impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă şi prin ordonanţa de protecţie, este de competenţa poliţiei. (2) Poliţia informează şi explică agresorului măsurile de protecţie a victimei stabilite. (3) În cazul în care agresorul trebuie să părăsească locuinţa familiei, poliţia trebuie să-i ceară să predea imediat toate cheile de la locuinţă, care sînt ulterior transmise victimei sau sînt preluate spre păstrare provizorie la organul de poliţie. Părăsind locuinţa, agresorul poate lua, sub supravegherea poliţiei, numai articole de uz personal strict necesare (haine, documente, obiecte de igienă).*

Așa dar, în absența probelor necesare care să confirme, dincolo de orice dubiu rezonabil, producerea unei încălcări a ordinului de restricție, nu se poate concluziona

asupra existenței faptei imputate și instanța de judecată constată că acțiunile lui ***** nu se încadrează în prevederile art. 318[1] Cod contravențional, deoarece în speță nu este dovedit faptul încălcării ordinului de restricție de urgență.

Astfel, instanța de judecată constată inadmisibilitatea de fapt și de drept de a dispune sancționarea contravențională a lui *****, pentru pretinsa încălcare a ordinului de restricție de urgență, în condițiile în care instanței nu i-au fost prezentate careva probe care să confirme că po*liţia l-ar fi informat şi explicat agresorului măsurile de protecţie a victimei stabilite, după cum prevede art.* 15[2] alin. (2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

Instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo* și prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

Or, înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt și înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod Contravențional al RM și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

La fel pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

La fel, în cauza *Telfner versus Austria*, CEDO a statuat că, o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza *Anghel versus România*, CEDO a accentuat că, sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

Instanța constată că, nu a fost probată intenția lui ***** de a săvârși fapta contravențională imputată şi ținând cont de faptul că orice dubii care n-au fost înlăturate, se tratează în folosul persoanei și în cadrul judecării cauzei nu s-a confirmat temeinicia faptei imputate lui *****.

Drept urmare, instanța de judecată ținând cont de lipsa de careva probe ce să susțină învinuirea adusă, determină că la caz urmează a se proceda după cum indică norma art. 441 alin. (1), lit. a) Cod Contravențional al RM, care indică că „procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei”.

În acest sens, art. 461 Cod Contravențional stabilește că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare, instanța constată că învinuirea adusă lui ***** privind comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional, este una neîntemeiată, fapt care impune necesitatea încetării procesului din motiv că în acțiunile acestuia nu există faptul contravenției imputate.

Pornind de la premisele enunțate și în conformitate cu prevederile art. 458-462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se încetează procesul contravenţional intentat în privința lui *****, născut la *****, IDNP *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzută de art. 318[1] din Cod contravenţional, pe motiv că în acțiunile lui ***** nu există faptul contravenției.

Hotărâre motivată pronunțată în ședință publică la 13 mai 2026.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Sergiu Ciobanu**